

TELEGRAFUL ROMAN.

Aprire Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sânt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 262 Metr.

Cerculariu

Consistorelor eparchiale, și tuturor deputațiilor congresuale

Prin trecerea la cele eterne a veneratului și acum mult gelitului părinte, arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, scaunul arhiepiscopesc-metropolitan devenind vacant, consistoriul metropoliei noastre, a dispus la bun timp, să se efeptuască cele, cari în sensul §-lui 155 din statutul organic trebeu să premérgă în scopul întregirii scaunului vacant, și a ficsat termenul întrunirii congresului electoral, în conformitate cu dispozițiunea §-lui 156, combinat cu §-l 151 al statutului organic.

Terminate acum tóte preparatiunile pentru adunarea congresului electoral. Convocă adunarea prealabilă a membrilor congresului la biserica parochială din cetatea Sibiu, pe Mercuri, în 16/28 Decemvre a. c., la órele 3 după amédăđi, ér însuși congresul național-bisericesc extraordinariu al provinciei noastre metropolitane, pentru alegerea metropolitului, pe ăia următória, Joi, în 17/29 Decemvre, a. c. la órele 9 înainte de amédăđi, în care ăi după terminarea ritualului bisericesc va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările congresuale conform prescriptelor §-lui 157, p. 2, din statutul organic.

Dat în reședința arhiepiscopescă-metropolitană, în Sibiu, la 21 Noemvre (3 Decemvre), 1898.

Presidiul consistoriului metropolitan

Ioan Mețianu m. p.,
episcop.

Între sine.

Se cértă ei între sine, părinții patriei, deputății parlamentului nostru, cari au chemarea de a face legi bune pentru fericirea popórelor. Se cértă între sine, căci vorba e cine să fie la putere, și de putere nu bucură se desparte nici chiar guvernul actual.

FOIȚA.

Cercarea.

— Iți mulțumesc frumos, dragă amice, pentru delicatetele rose! Sunt mai mai frumoșe ca cele de deunăđi. Imi plac roșele astea la „france” cu ținuta lor regéscă. Una îmi voi pune-o în cingătóre, ér celelalte vor împodobi vasul acela. Și acum, dragă Paul, împodobe-te cu scaunul aici lângă cămin și fă-te comod. Ce noutăți mai știi?

— Cea mai recentă este: că amicul Helmer s'a logodit.

— Asta am ađit-o deja. Și ce încă?

— Dacă îmi permiți, să ne oprim puțin la asta. Las' să zăbovim la acest fericit muritor.

— Ei, apoi dacă chiar trebeu, zăbovește d-ta. Dar mi-e tare teamă. D-ta vrei să folosești pe acest fericit de puntea absurdității, în care te întrerupsesem deună-đi. Halul, în care se află mustața d-tale, mă întăresce în bănuiala mea.

— Și n'r'adevăr să mă fi tradat într'atâta?

— Pe semne. Una și bună: D-ta vrei să mă peștești.

De luni de ăile este întrunit parlamentul nostru în sesiunea de tómnă, și din desbaterile de până acum nici cu atâta nu s'a ales guvernul, ca să fixeze o ordine de ăi.

Dóuedeci de ăile ne mai despart de începerea unui an nou, și guvernul nostru încă nu are votat buget pentru anul 1899.

Opozițiunea nu cedézá, ea voește cu ori-ce preț să stórcă demisiunea actualului ministru-president, despre care susține că a condus alegerile dietale în modul cel mai violent, și a protegiat corupțiunea în mod ne mai pomenit.

Obstrucțiunea de până acum a împedat pe guvern de a vota bugetul prin dietă, și proiectele privitoare la regularea referințelor cu cealaltă parte a Monarhiei, cu Austria.

Dela 1 Ianuariu 1899 încolo a încetat regimul constituțional în Ungaria, și dacă actualul guvern voește să mai rămână la putere, trebeu să recurgă la măsuri extraordinare.

Măsurile extraordinare se contempléză prin o autorizare, care se va da ministrului. În sensul acelei autorizări, ministeriul actual are putere pe întregă durata anului 1899 de a guverna după bunul seu plac.

De aici acum nouă amărăciune între deputății din dieta țerei.

Partida liberală în fața obstrucțiunei voește să iee măsurile cele mai radicale.

În ședința clubului liberal bătrânul Tisza a prezentat un proiect de lege căruia s'a dat numirea Lex-Tisza. Prin proiectul acesta se dá guvernului autorizarea de a guverna în anul 1899 și fără concursul parlamentului.

Altecum proiectul e numai din doi paragrafi, și este de următorul cuprins:

§. 1. Se dá guvernului autorizarea, ca în cazul, când până la 31 Decembre, 1899, nu ar deveni lege proiectul despre purtarea sarcinilor publice și despre erogatele de stat, pentru acoperirea aceluia în cele 3 luni

dela început ale anului 1899 să conducă afacerile de lipsă în interesul economiei statului după normele din acel proiect.

Se dá guvernului mai departe autorizarea, ca în cazul, când proiectele pactului dualistic între cele 2 guverne ale monarhiei austro-ungare, până la 31 Decembre 1898, nu ar deveni lege, să se susțină starea actuală, pelângă asigurarea reciprocității între ambele părți.

Acesta este lucrul principal în legea Tisza, căci §. 2 dispune, ca dacă în decursul anului 1899 se vor vota în regulă acele proiecte de legi, atunci încetéză starea excepțională.

La aceste măsuri extreme a ajuns partida liberală, spre a frânge ținuta opozițiunei; și spre a nu crea un precedent periculos, în motivarea acelui proiect se accentuéză împregiurarea, că majoritatea parlamentului ar fi votat proiectele guvernului, cari au și fost pertractate în comisiuni, n'au ajuns însé să le voteze din cauza obstrucțiunei observate de cătră minoritate.

Lupta între minoritate și majoritate în felul acesta însé nu mulțumeste pe cei mai capabili bărbați din partida guvernamentală, de aceea o parte însemnată a deputațiilor guvernamentali, au eșit din partida liberală.

Ca descompunerea să fie și mai mare, și-a dat dimisiunea și ministrul pentru Croația, Iosipovich.

Chaosul a ajuns însé la culme, când și-a dat dimisiunea presidentul dietei Szilágyi, unicul bărbat, a căruia autoritate măi făcea posibile desbaterile parlamentare în aceste ăile de generală confusiune.

Diarele guvernamentale susțin ca pozitivă scirea, că guvernul actual nici odată nu a avut increderea corónei în așa mare măsură, cum o are acum; de aceea guvernul Bánffy va rămânea, spre a nu se da ócașiunea, ca minoritatea să trântéscă un guvern care are increderea corónei.

Presa opozițională crede, că ăilele ministrului Bánffy sunt numérate, mai

ales după ce cele mai de valóre elemente liberale, în frunte cu fostul ministru de afaceri Csáky și cu frații Andrásy, au eșit din partida liberală, și nu voesc să dea mâna la nimicirea constituțiunei.

Diarele din Viena aduc eventuala cădere a guvernului Bánffy în legătură cu retragerea lui Silágyi dela presidenția dietei, deórece între împréjurările actuale cel mai puternic stâlp al guvernului a fost preșidențul came rei, Desideriu Szilágyi.

Așa stau ađi ei între sine.

Din senatul României.

Dorind noi ca în chestia rentei bisericești din Brașov-Scheiu să redăm cât se póte mai complet desbaterea ce a avut loc Lunia trecută în Senatul României, în urma interpelării dlui T. Maiorescu, am așteptat apariția răspunsului dlui D. Sturdza, care ar fi trebuit să apară în cel mai apropiat număr al ăiarelor din capitala română, după ședință. Dar n'am ajuns la el nici ađi, Sâmbătă dimineța, când încheiam fóia!

În ăiarele opoziționale nu l'am putut afla, decât în micii frânturi, (căci în România ăiarele unui partid nu publică vorbirile oratorilor din partidul contrar, ci numai le „combat”, fără a le fi presintat cetitorilor), iar „Voința Națională” care trebeu se-l publice, ne a adus în numărul de Mercuri, primit de noi Joi, numai cele trei documente pe cari dl D. Sturdza le-a cetit în firul vorbirii sale, promitând pe mâne discursul. În numărul de Joi, primit aici Vineri, spune că din cauza unui „incident în tipografie” n'a putut da nici ađi vorbirea, până iară mâne. În numărul său de Vineri, pe care-l vom primi ađi, doră-doră vom afla discursul complet.

Până atunci lăsăm să urmeze cele trei acte produse și cetite de dl prim-ministru Sturdza în firul vorbirii, vom publica apoi vorbirea însași, precum și pe a dlui T. Maiorescu, pe care asemenea n'am vedut'o nici până ađi publicată complet, dar sperăm că va urma.

— Așa să fie.

— Și eu te-aș sfătui să nu faci una ca asta, că n'aș putea accepta.

— De ce nu?

— Din mai multe motive. Pro primo: fiind-că nu vreau să cauzez dauna la o mulțime de negustori cinstiți.

— Prin aceea, că Te măriți?

— Nu, ci prin aceea, că Te însori: Fiind-că din prima ăi a căsătoriei, ai înceta de a mai cumpéra dela grădinar flori pe séma mea; socóțela d-tale la croitor ar scádea anual dela 2000 la vre-o 300 franci ér frizerul, care'i încețește pėrul acum în fiecare ăi, de sigur încă ar îndura o perdere. . .

— D-ta iai în glumă lucruri, ce mi zac atât de mult la inimă!

— Ai dreptate, e urit din parte'mi. Să vorbim dar serios. Așa dar pe șleau: Eu consider căsătoria în genere de o procedură socială de soiul cel mai riscat. Recunoșcă că o ființă de seculs feminin, dându-i-se prima órá ócașiie, cu greu se póte reținé. Peste acéstă „primă órá” însé, eu am trecut! Când m'am măritat, eram de 24 ani; prin urmare afară de părinții mei, îmi citeau la spate încă șése provocători, adecă cei șése ani, căți îi aveam peste óptșpedee. Fiecare verigă de atari ani, este în viața unei fete un tiran chinuitor, fiecare învėrte eate

un bicuș, și o silește tot mai insistent de a păși pe arena a cărei sfėșit e căsătoria. Și-apoi se se mai mire careva, când ființa cea îngrozită se aruncă cu recunoștință în brațele primului bărbat cu un profil de dai-dómne și cu manieri bune, care i-a dat sucursul la grand prise? Cam așa ajunsei și eu la limanul conjugal.

Eu nu trăiu cu bărbatul meu nici în fericire, nici în nefericire; dar am ajuns la ce am voit, eram — măritată. Bărbatul meu a fost un om brav, numai nu ne înțelegeam unul pe altul; adecă: eu îl înțelegeam prea bine, căci după cele șése săptămáni dintâi îl stiam pe de rost. Nu'i aflai alt cunșur, decât că era sec, fără spirit, și așa am fi putut trăi încă decenii, deși nu contopiți, dar cel puțin lângă olaltă. Sórtea însé a hotărit altecum; după o căsătórie de cincici devenii vedóvă. Și acum să mă încerc încă a doua órá acest hazard cutezat? De ce? Poziția mea socială n'o mai pretinde.

Titlul de damă îl am deja, mă bucur de respectul tuturor, și dacă învit la vr'un diner, vin toți și tóte, chiar și dacă invitarea emanéză numai dela o femeie singură, și cu tóte că după masă, țigările sunt oferite din partea unui lacheu în locul domnului de casă.

Eu mi-am alcătuit destul de comod viața de femeie independentă. ăia cetesc,

scriu, sau brodez, fac vizite, sau mă preumblu cu trăsura, séra mă duc la teatru, sau primesc pe scumpii mei amici, cari îmi alungă plăcut timpul.

— Ei, apoi dacă până acum nu ne-am urit unul cu altul, desigur nici în căsătorie nu va fi altecum.

— Așa-ți place a crede? Nu urméză că trebeu se fié tocmai așa! Ba chiar D-ta ai lipsă de a te resgândi. Acum de pildă te duci la clubul D-tale; de dimineța până séra convii cu tot felul de ómeni, ér când vii la mine, ai un sac plin de noutăți. Căsătorit însé tot acasă ai bungini, ai perde isvovești de aprovásare, și n'ai sci să îmi povestești alte noutăți, decât cele ce apar în ăiare, pe cari însé și eu le-ași putea ceti. De-altecum asta'i numai un scrupul de a dóua mâna.

— Înainte de tóte a'și dorii însé să știu, de ce vrei să mă iai de soție?

— Curióșă întrebare! Fiindcă Te iubesc.

— O știi pozitiv? Nu te nșeli în sentimentele D-tale? Dacă nu mă nșeli, îmi pare că anul trecut ai trebuit să alungi trei servitori, din cauza că n'ai fost mulțumit cu gospodăria lor. Aici însé ai afla o locuință curățită în fiecare ăi cu îngrijire, și cu un unghieș comod lângă căminul totdeuna încăldit egal. Nu cumva Te atrag astea mai mult?

Iată cele trei acte diplomatice, pe cari le-a provocat dl. D. Sturdza :

I.

Nota Președintelui Consiliului de ministri al României din 10/22 Iulie 1898, No 15219, adresată Domnului Ministru Plenipotențiar al Austro-Ungariei în Bucuresci.

În ședința Camerei române din 28 Aprilie (10 Maiu) 1898, Domnul deputat Take Ionescu a produs, în cursul unei interpelări adresate mie, două acte privitoare la școlile românești din Brașov, atribuindu-le Ministrului Instrucțiunii Publice a Regatului Ungariei.

Unul din aceste acte, pretinse oficiale, e desemnat ca un rescript, semnat de E. Sa Domnul Wlassics și adresat P. S. S. Metropolitului Miron, cu data din 18 Aprilie trecut (Anexa No. 1 în text român cum a fost publicat și în traducere franceză.)

Al doilea act nu a fost produs în Parlament de către interpelator de cât în extract, și cu afirmațiunea că și acest al doilea act emană de la Ministrul Instrucțiunii publice al Ungariei.

Acastă afirmațiune a fost reiterată și consemnată la pagina 1122, coloana a 3-a a desbaterilor oficiale a Camerei Deputaților, Nr. 61 ședința din 28 Aprilie (10 Maiu) 1898 (Anexa No. 2 în text românesc și traducere franceză).

Acelaș act a fost publicat mai târziu pentru a doua oară în *diarul Timpul* din 27 Maiu (7 Iunie) a. c., însă cu nouă adaose. (Anexa No. 3 în text românesc și traducere franceză).

Esceleța Vóstră are cunoștința că aceste acte, atribuite guvernului regal al Ungariei, au servit de bază la un întreg sistem de acușări, îndreptate în contra persoanei mele în calitatea mea de Președinte al Consiliului de Ministri.

Este dar util, în interesul bunelor relațiuni ce există între amândouă guvernele, de a stabili într'un mod cert, dacă aceste două documente sunt autentice ori nu, dacă liniile următoare din rescriptul cu data din 18 Aprilie trecut: — „Din probele documentate procurate de guvernul Regesc este evident, etc.” — vizază guvernul Regal al României, — și dacă al doilea document conținând atacuri directe în contra persoanei mele provin de la o persoană ocupând o pozițiune oficială în guvernul regal al Ungariei.

Am deci onóra de a me adresa binevoitórii intervențiunii a Esceleței Vóstre, ca să mă luminați asupra naturii celor două acte menționate mai sus.

Primiți, etc.

II.

Adresa d-lui Baron d' Aehrenthal către Domnul D. Sturdza din 7/19 Septem. 1898 Nr. 96.

„Prin nota confidențială din 10/22 Iulie trecut, No. 15219, E. Vóstră a binevoit a cere intervențiunea mea pentru a stabili într'un mod pozitiv, dacă amândouă actele produse de Domnul Deputat Take Ionescu, în ședința Camerei Române din 28 Aprilie (10 Maiu), privitoare la școlile românești din Brașov, sunt autentice și emană de la Ministrul ungar al Instrucțiunii publice. E. Vóstră ați exprimat tot odată dorința de a fi luminat, dacă următorului pasagiului din „întâiul act purtând data de 18 Aprilie 1898: — „Din probele documentate procurate de

„guvernul regesc este evident, etc.” — vizază guvernul Regal al României?

„Am comunicat conținutul notei citate Ministrului Imperial și Regal al afacerilor streine cu rugăminte a mi da deslușirile dorite de E. Vóstră.

„Pe baza investigațiilor făcute de guvernul regal al Ungariei, sunt astăzi în măsură de a informa pe E. Vóstră, că din cele două acte, produse de Domnul Take Ionescu în ședința Camerei Române din 28 Aprilie (10 Maiu) a. c., întâiul act e în adevăr din sorginte oficială, și a fost adresat de E. Sa Domnul Wlassics P. S. S. Metropolitului Miron. Pot de asemenea să dau E. Vóstre deslușirile dorite în privirea pasagiului următor al actului purtând data de 18 Aprilie trecut :

„Din probele documentate procurate de guvernul regal este evident etc.”

„După textul unguresc al rescriptului Domnului Wlassics, pasagiul citat vizază pe guvernul regal ungar și nu pe acel al României.

„În ceea ce privește actul produs în parlamentul român și atribuit și el de Domnul Take Ionescu Ministrului Ungar al Instrucțiunii publice, s'a constatat, că nici un document de acest fel nu a fost investit de semnătura, nici a Domnului Wlassics, nici a unui alt membru al guvernului regal ungar.

„Grăbindu-mă a aduce ceea ce precede la cunoștința E. V., profit de această ocaziune etc.”

III.

Adresa Baronului de Aehrenthal din 18/30 Sept. 1898, No 187.

„Prin nota din 19 a lunii prezente, No. 96, am fost în pozițiune a informa pe E. Vóstră de rezultatul investigațiilor făcute prin guvernul Regal al Ungariei asupra documentului al doilea produs în Parlamentul Român în ședința din 29 Aprilie (10 Maiu). Esceleța Vóstră ați putut afla în acea comunicare, confirmarea avisului Său prealabil, și anume, că nici un document de acest fel nu a emanat de la guvernul Regal al Ungariei.

„De atunci, a ajuns la scirea mea, că într'o nouă campanie, diarele din țară au revenit asupra incidentului în cesțiune, și s'au ocupat mai ales de interpretarea unui pasagiului aceluși act, căruia se persistă a se da un caracter oficial, cu toate denegările formale ale Guvernului Regal al Ungariei.

„În prezența acestei polemice, cred util de a resuma prin prezenta notă, convorbirile preschimbate între E. Vóstră și mine, în cursul celor două din urmă ani, relative la subvențiunile date mai înainte de guvernul Regal Român către va biserici și școli românești din Transilvania.

„Conformându-mă instrucțiunilor primite, am avut onóra de a aduce la cunoștința E. Vóstre dispozițiunile legii Unguresci din anul 1883, care interzice în mod formal numitelor Biserici și Școle de a primi subvențiuni streine. Acastă lege consacra de altfel un princip general de drept internațional, recunoscut de toate Statele. Semnalând această oprire atențiunii E. Vóstre, am avut onóra să o rog, în interesul bunelor relațiuni ce există între Austro-Ungaria și România, și în interesul bisericilor și școlilor înșile, să bine voiască a da ordine, spre a se interzice trimiteră mai departe de subvențiuni de Stat.

„Ar fi în adevăr un forte reu serviciu ce s'ar aduce acestor instituțiuni, când ele s'ar pune în contradicțiune flagrantă cu legile țării lor, și această ar fi totodată a lua prin această asuprași o grea răspundere.

„Răspunsul E. Vóstre era înșuflet de o perfectă lealitate în fața guvernului Imperial și Regal și de un adevărat interes pentru școlile române din Ungaria.

„Recunoscând dreptatea punctului nostru de privire, E. V. ați binevoit a mi da asigurarea, că fără a aștepta demersul meu și chiar de la intrarea în funcțiune a ministrului liberal, ordine au fost date în sensul mai sus menționat organelor competente.

„E. Vóstră însă m'a făcut să observ, că sumele trimise școlilor românești din Brașov, nu au caracterul unei subvențiuni de stat, ci trebuie considerate ca o rentă dată în urma secularizării bunurilor ce se dăduse cu timpul de Principii și de Guvernele respective ale Principatelor. Semnalându-mi aceste titluri ca o îndemnitare, și arătând în deosebi caracterul privat al revendicațiunilor legate de dēn-tele, mi-ați exprimat, Domnule Ministru, speranța că guvernul Regal al Ungariei nu ar găsi nici un inconvenient de a consimți, ca școlile din Brașov să pótă primi, și în viitor, suma, care ca rentă și cu titlul de îndemnitare, figură de ani de zile în bugetul român.

„Creștând că astfel cesțiunea, care ne ocupă, ar putea găsi o soluțiune satisfăcătoare, fără a călca legea ungară, m'am făcut interpretul cugetării E. Vóstre pe lângă Guvernul Regal ungar. Acesta s'a grăbit să se ocupe de această cesțiune, însă cercetările ce se fac în această privire, nu s'au terminat încă, și trebuie să mi rezervez de a comunica E. Vóstre rezultatele, când mi se vor trimite.

„În ceea ce privește acușările trase din al doilea act produs în parlamentul român, și în a constata în mod formal, că instrucțiunile guvernului meu nu aveau în vedere amănuntele cesțiunii subvențiunii, ci numai cesțiunea de princip. Aceste instrucțiuni nu mi prescriau de a Vă cere, Domnule Ministru, lămuriri asupra distribuirei sumelor în cesțiune. Prin urmare, acestea nu au jucat nici un rol în convorbirile noastre, și din această cauză mi-ar fi fost greu să transmit fie la Viena, fie la Budapesta, cifrele respective.

„Făcându-mi o datorie de a recapitula prin prezenta, punctele principale ale convorbirilor noastre, privitoare la școlile române din Brașov, rog pe E. V. a primi asigurarea înaltei mele considerațiuni.”

Revistă Bisericească.

Vesti bune din Bucovina

Cetim în „Patria” din Cernăuți:

„În aceste zile de grea cumpănă, străbate ca o rață de lumină curată știrea, că Maj. Sa Impăratul s'a îndurat să numescă pe I. P. C. Sa dl vicar de scaun Dr. V. V. de Repta, Arhiepiscop al Rădăuților. Știrea aceasta nu va întârziă a produce o viuă satisfacțiune în întreaga țară.”

Și mai jos:

„Credem a ști cu siguranță că cesțiunea salariilor preoțești s'a rezolvat în

favorul preoțimei noastre, întru cât începând cu 1-a Ianuarie 1899 se vor plăti salarii mărite! Detalii ne lipsesc încă.”

*

Petiția Sêrbilor.

Precum e știut și am amintit-o și noi repețit, covârșitorea majoritate a membrilor Congresului național bisericesc sêrbesc, au înaintat Majestății Sale o petiție, ca Congresul bisericesc amănat din anul trecut, să-l convoce anul acesta din nou.

Deja atunci ômenii cunoscători ai situației triste dela noi, nu legau speranțe de rezultatul petiției.

Acum se vestește, că petiția a fost retrimisă, fără de nici o observare, de către cancelaria cabinetului la adresa baronului Jivkovic, primul dintre subscriitorii ei.

Din necazurile poporului.

— După introducerea matriculelor civile —

Iată împliniți trei ani, dela introducerea matriculelor civile. Ministrul Wekerle, care atâta s'a opintit până și-a vâdut nôuele reforme consfințite în lege, desigur n'a prevădut urmările nefaste, ce vor aduce poporului înoirile sale!

Ca unul care trăiesc în mijlocul poporului, și am de a mă orienta în chemarea mea după aceste legi, și vâd și de zile ce se întâmplă, voi să descoper pe scurt unele (căci toate nici nu le poți, atâtea sunt!) din necazurile poporului în direcțiunea acésta.

I. Țăranul, fără deosebire de națiune ori confesiune, până nu erau aceste legi, nu trebuia să umble la cancelarie, la matriculantul civil pentru înștiințare, să pîrdă ziua întrégă cu așteptarea, ci scia una, și bună, să mîrgă la preotul seu, să-i sêvêrșescă ceremonia religiôsă cerută de sufletul și de credința lui, spre mulțămirea inimei. Și era pace și bine. Grija purtării de evidență asupra nașterilor, cununiilor ori morților, o avea preotul, și el își și făcea datoria, cu sfințenie.

Purtătorii de matricule însă, cari ați mai în tot locul sunt notarii, având atâtea agende pe capul lor, oficiose, comunale și private, privesc matricula civilă, pentru a cărei purtare primesc remunerațiuni mici în proporție cu lucrul, — numai de o sarcină impusă, care îi împedecă dela alte lucrări ce le aduc mai mare folos, și așa nu e mirare, dacă mergînd în cancelaria acestor matriculanți, vedem acolo ômeni, cari așteptă de dimineța până sêra, ca să-și înștiințeze nașterea unui copil, să înducă un mort, ori se facă o declarație de cătătorie.

Ômeni sunt și notarii, două mâni au și ei, și nu pot să isprăvescă toate cu câte i-au îngrămădit mai marii lor, ei nu bucuos conduc matriculele, dar o fac, căci nu le e nici permis a spune că sunt prea îngreunați, căc

— Prea stimată, Dta îmi desprețuești sentimentele.

— Nici decum. Nu vreau însă să mă prețuesc pe mine prea mult, și de aceea sunt neîncerețetore. Ve cunosc eu, pe bărbații, cari trăiți în largul lumii. Istoricul vieții bărbaților se împarte de regulă în patru volumuri. Primul volum este: Poesia, al doilea: Lupta, al treilea: Sensualismul, al patrulea și cel din urmă: Odihna.

Din nefericire însă soția apare tot cam în volumul ultim dintre aceste patru...

— Ha, ha. Și Dta ai teama pe semne, că în ziua primă după cununie, mă voi și țipa în halat și pantofi pentru vecie?

— Cam așa.

— Care va se dîcă, îmi dai o corfă în totă forma?

— Nu, chiar asta nu. Prelângă anumite reserve nu's contrară unei căsătorii. Acórdă-mi un timp de gândit!

— Și anume până când?

— Numai puțin — pôte o săptămână sau chiar numai câteva zile.

— Cu plăcere.

— Dar într'aceea Dta încă să cumpănești bine lucrul; se-ți dai silința a me cunoște mai minuțios. De aceea mă și simt datore a-ți povestî un capitol din viața mea, care se petrece în timpul din urmă și care nici acuma nu-i încheiat.

— Mă faci curios.

— Ah, tocmai sosește cina. În decursul mîncării se povestește mai bine. — Jean!, adu numai mîncările și apoi te poți duce; ne vom servi și singuri. — Așa; acum ascultă iubite amice! Inima nu'mi mai este de tot liberă. — Poftim, mai servește-te din pasteta asta de trifă!

— Cu plăcere.

— Cunosci pe Drul Emerich Römer?

— Așa din vîdute.

— Eu îi făcui cunoștința în iarna trecută. Și după-ce ne întâlniserăm adese-ori întîmplător, mi-se părea cu ocazia ulterioarelor întîlniri, ca și-cum n'ar fi numai întîmplarea în joc. — Îți place pasteta?

— Escelent.

— Atunci fii bun servește-te încă! — Rugai pe Drul Römer să mă cerceteze, și în urma acestei învîtări s'a și prezentat fără preget. La început venea mai rar, mai târziu însă în mai multe seri din săptămână.

— Curios, că nu l'am întîlnit la d-ta nici odată.

— Asta am arangiat-o eu cu intenție așa; D-ta îți aveai serile Lunia și Joia, ér el Marția și Vineria. Permiți-mi să-ți ofer din rața asta?

— Mulțumesc, mă servesc eu îndată.

— Învețai a prețui și a cinsti tot mai mult pe Drul Römer, și simții că eu încă nu-i sunt inditerentă. În zilele, când nu ne

puteam vedea, ne înțelegeam prin scris. — Încă o aripioră și puțină salată?

— Prea bucuos.

— Bucătărăsa mea pôte fi mîndră de cinstea ce o dai opurilor ei. — Dar acum, pentru-ca să mă vorbim și alte lucruri: sunt în poziție de a-ți face o comunicare, ce pôte te va surprinde. Adecă, în chestia căsătoriei propuse de D-ta, îți pot da deja acum un răspuns definitiv.

— Cum? așa de grabă?

— Da, Te-am examinat și aflat de neaport pentru mine.

— Cum? examinat? și când? și ce defect mi-ai putut descoperi!?

— D-Ta dispui de un apetit prea regulat.

— Mulțam sfântului, acela îl am, dar asta nu pôte fi pedeca căsătoriei?

— Între anumite împregiurări da. Veți numai, dragă amice, eu m'am așteptat, ca istorisindu-ți despre un rival al D-Tale, să pui imediat mîna pe pumnal!, dar un tăier plin cu pastetă și trei aripi de rață, tradéză cu mult mai mica iritație, decât minimul ce s'ar fi putut aștepta în cazul present!

— Ah, nu fă glumă.

— Nu, eu nu glumesc de loc.

— Cum? Pe baza unei observațiuni atât de neînsemnate îmi dai deci în serios o corfă?

— De sigur, căci ai dovedit până la evidență, că la d-ta s'a ivit capitolul al patrulea, stadiul de odihna.

— Ei, dacă-i așa, rămâi cu bine, stimată dómnă; de ați încolo nu voi mai trece pragul acestor încăperi de cari mă îndrăgisem.

— Dar de ce nu? Mă poți cerceta și mai încolo ca prieten de casă. Fiitorul meu bărbat încă nu va avea nimica contra.

— Fiitorul D-tale bărbat? Dar totuși te vei mărita?

— Tot ce se pôte.

— Și cine are șanse atât de norocoșe?

— Cine? Doctorul Römer.

— Ah, miserabilul de Marția și Vineria!

— Da, tocmai acela. El este un om plăcut și escelent; dar' cu toate astea n'am putut ajunge încă la nici o hotărîre. Espeřența, ce o făcui cu d-ta, îmi dovedesce corectitatea șovăirei mele; pentru-că față de bărbați nu pôte fi cineva destul de precaut. Dar stai! Acum îmi vine o idee: Voi povestî Drului Römer despre Lunile și Joile D-tale, și pe cinstea, că de nu va arêta mai mult zel în urmărirea rivalului, de cum ai arêtat D-ta, atunci voi rîde ori-cui în față, de-mi va mai vorbi de căsătorie!

Trad. de Lulus.

apoi mai marii lor fi absolvă de toate „poverile”, — dimitându-i din slujbă.

Ei, dar el ca el, însă ce e cu omul?

Ôre a lui pagubă unde se creștăză, că își perde bietul prin astfel de așteptări trăba sa privată, economia sa, de unde are și el speranță să câștige ceva spre susținerea familiei, și plătitura imposibilităților?

Dar pe lângă așteptare se mai întem- plă și altceva.

Intre „patru ochi”, câte un matriculant civil, îngâmfat de noua tistie, îi spune țeranului simplu, că acum el, matriculantul, e mai mare ca popa!; el e „protopop”, cu el se se „înțelegă” venind „de-acasă”, în treburi de botez, căsătorie ori îngrăbițiune, dacă vrea să se isprăvescă vorbese ușor! Țeranul crede că așa e, fiind că vorbește un domn din cancelaria, și „face” tot, numai să scape mai curând de așteptat, să pôtă merge acasă, să-și vadă de cele necesare, căci femeia este bolnavă, ori să-și pregătescă cele necesare pentru nuntă, ori pentru mort.

Dar să trecem la câteva inoiri cari au venit după introducerea matriculei civile:

Nu de mult vâd introdus, așa fără mult zgomot, „obiceiul”, că fiecărui tiner, ce voesc să se căsătorască, i se cere să facă petițiune la oficiul pretorial, prin notar, să plătescă pentru petițiune bani, se pună pe petițiune timbru de 1 flor., — ca pretura să-i dea rezoluțiune în scris, că nu are vre-o pedecă — militară!.

În caz de dispensații de rudenie înse, aceste petiții costă pe sermanii însurăței sume cu mult mai mari! Merge la tocmeală!

Cum rămâne cu declarațiile solemne ale ministrilor când desbăteau legea, pe atunci numai așorcat, în dietă, de poporul va fi chiar ușurat, și scutit de porocul cheltueli în jurul acestor acte?

Serman popor, toți își cer, dar tu, de unde mai iai să dai atâtea câte dai?!

Dar să auzim alte nouă obligamente ce au venit cu matricula civilă:

Môre un om; după rânduiala de acum, notarul, ori a rămas ceva avere după mort ori nu, — când introduce cazul, trebuie să iee și inventar și cas de mörte, și să-și socotescă tace pentru aceste! Nasce o femeie un copil mort: notarul face tot așa, ia adecă cas de mörte și inventar!, căci, așa ție el, e ordinul judecătoresc! Auți d-ta! inventar și cas de mörte! Pentru un copil născut mort! — Nu e ceva ridicul?

Dar cât costă astăzi despărțenia (divorțul) pe tiste!?

Șciut este, că aici au de lucru advo cații.

Cât cer ei, se scie, ei cer... tot ce are omul!

Vrea astăzi cineva divorț, trebuie înainte să cugete, dacă are ceva avere, că după proces ôre mai rămâne-ți ori nu?

Bărbatul vrea nevastă nouă ori femeia bărbat nou, se alege numai la tribunal prin avocat, căci rămâne femeia fără bărbat, bărbatul fără muere, dar de sigur și amên- doi fără avere! Avocatul îi ție la urmă: dragul meu nu poți fi și cu nevastă nouă și cu avere, trebuie să te mulțămesci numai cu cea dintâiu!

Se plângea lumea, că protopopii au „sărăcit partidele în cauze de divorț”, dar plânsul acela a fost rîs, pe lângă cele ce ați se întem- plă!

Vedând aceste greutăți, iată de ce astăzi, cei cari nu trăiesc bine, rar întentăză proces de divorț, ci preferă să fugiți unii de alții și decăduți în concubinate, contra cărora legea civilă nu ție nimic!

(Va urma)

O operă mare.

— Din România. —

Iată articolul „Drapelului” privitor la canalul proiectat pentru a împreuna Dunărea cu Marea Négră dela Cernavoda la Constanța:

Facerea unui canal navigabil pentru vasele mari între Cernavoda și Constanța, e de o colosală importanță.

Acosta cale nouă ar juca pentru Orient și Europa centrală, rolul pe care îl jôcă canalul Suez față de navigația intercontinentală.

Folosele pe care le-ar trage țara noastră, ar fi imense. Pe cel constantă ar deveni nu numai cel mai important din Marea Négră, dar pôte cel mai important din orient.

Și iată de ce. Actualmente toate vasele mari se opresc la Brăila, căci împărțirea Dunărei în mai multe brațe sus de acest oraș, nu le permite să străbată sus de toate. Din cauza acesta tot restul Dunărei, 2000 de kilometri navigabili, nu e abordabil și utilizabil, de cât pentru vasele mici, cari slugesc exclusiv comerțului de cabotagiu sau vin de transbordă la Brăila.

Canalul Constanța-Cernavoda ar face cu puțință străbătura vapoarelor mari până la Budapesta și chiar până la Viena, scurtându-le în același timp drumul cu 72 de ore, adică ne mai silindu-le să facă înconjurul pe la gurile Dunărei.

De asemenea se vor evita și toate greutățile de abodare în brațul Sulina, precum și acelea ale anevoioșei lui traversări.

Tot comerțul de import și export al României, al Ungariei, al unei bune părți din Austria, a Bosniei, a Serbiei și a Bulgariei, s'ar face prin Constanța.

Desvoltarea pe care ar lua-o traficul acestor petiții private are astăzi de așorțurile și eștinăta comunicăției pe apă, ar fi enorme. Canalul acesta ar avea o înriurire incaculabilă asupra mersului afacerilor dintot orientul și centrul Europei!

Notița pe care am primit-o din țiarul francez, evalua lucrările canalului la 20 de milioane, cu un venit anual de 6 milioane. Venitul nu se pôte încă precisa în mod sigur. În ce privește lucrările, noi aflăm că ele ar putea atinge 30 de milioane, ceea ce n'ar fi prea mult.

Două sisteme s'au studiat: fără ecluse, care ar fi cel mai scump; cu două ecluse, care ar fi mai eștin, dar ar înceteni navigația.

În ori-ce cas distanța e scurtă, terenul șes, traseul deja indicat de vechea albie a fluviului, diferența de nivel între punctele extreme mică, etiagiul Dunărei de asupra nivelului canalului, fac ca partea tehnică a lucrării să fie din cele mai simple și mai ușore.

Cu toate acestea nu trebuie să ne bucurăm prea mult, nu trebuie să ne facem prea mari iluzii: Sunt dificultăți enorme cari se opun executării acestui canal.

Se ne mărginim numai în a le indica.

Mai întâiu ținea: Galați și Brăila. Odată canalul pus în circulație, rolul acestor două mari porturi va fi redus aprôpe la zero.

A doua dificultate e comisia europeană a Dunărei, care nu va privi cu ochi buni facerea unui canal ce-i va răpi două treimi din tonagiul gurilor fluviului, făcându-i astfel aprôpe imposibilă lucrarea în care e însărcinată să o execute în delta Dunărei.

De sigur că comisiunea dunăreană va stărui ca lucrarea să nu se facă.

Altă dificultate rezultă din natura internațională a Dunărei. Dacă Austro-Ungaria, Serbia și Bulgaria au tot interesul să dea învoirea și concursul lor în această afacere, nu tot astfel va fi și cu Rusia.

Două motive mai principale o pot determina să pue obstacole canalului Cernavoda-Constanța: Teama de a vedea creându-se Odesei o redutabilă concurență în Marea Négră și proiectul de a deschide navigațiunei brațul Chilfa.

Dacă semnalăm aceste dificultăți, n'o facem cu scopul de a arăta că săparea canalului în chestie e absolut imposibilă, ci pentru ca acei, cari vor să se devoteze reușitei acestei lucrări, să le aibă în vedere pentru a încerca să le rezolve din vreme.

Dificultate de ordin intern, ruina Galaților și a Brăilei, ni se pare una din cele mai grele. Știm că interesul general trebuie să treacă înaintea celor particulare, sau celor locale, dar totuși sacrificiul va fi greu de mistuit, mai ales că se va ție că dăm vrabia din mână pe cele din par.

Canalul acesta mai are și o altă importanță: El va complecta apărarea Dobrogei, a podului de peste Dunăre, și prin urmare și a țerei întregi.

Posibilitatea marinei noastre de rășboiu de a trece repede din Dunăre în Mare și vice-versa, fără a se expune atacurilor Rusiei, ridicarea unei bariere din Bulgaria și Rusia: fac din acest canal o importantă armă strategică!

Noutăți.

„Revistă Economică.” Aflăm că Delegațiunea de 5, eșmisă de conferința directorilor de bancă, ținută la 25 și 26 Iunie a. c., s'a întrunit în Sibiu la 27 Nov. a. c., și a decis, ca cu începere dela anul nou 1899, să se înființeze un organ publicistic intitulat „Revista Economică”, organ pentru societăți financiare și comerciale. Direcțiunea acestei reviste a fost încredințată secretarului Delegațiunii, dlui Dr. Corneliu Diaconovich. Revista se va publica în fasciculi lunare, formatul „Transilvaniei”, în estensiune de 40 pag. de fie-care numer, și va cuprinde articole de politică financiară, studii de administrație și de manipulație tehnică financiară, se va ocupa cu chestiuni comerciale, agronomice și industriale, cu mersul lucrării în instituțiunile noastre financiare și comerciale, cu învățămîntul și literatura noastră economică, și va da o deosebită atențiune și legislațiunii și jurisdicțiunii de interes economic; în fine va publica cursurile de bursă, sortările, anunțurile societăților noastre economice, etc. Astfel „Revista Economică” va fi chemată a suplini o lacună mare în viața noastră economică, și va avé să fie un călăuz și sfetnic atât al instituțiunilor noastre economice, cât și preste tot al cercurilor ce se ocupă cu diferitele ramuri ale economiei. „Revista Economică” s'a pus pe basa principiului cu totul nou în literatura noastră publicistică, că va reamena toate articolele ce le va publica, și astfel va putea conta la concursul unui cerc întins de puteri competente. Prețul de prenumerare s'a stabilit în suma de fl 5. pe an. Numărul de probă va apăre cu finea anului curent.

Ministrul pe rășboiu Krieghammer, despre care Ungurii pretindeau că are să cadă negreșit pentru că a apărat pe Hentzi — rămâne la postul său!

2 Dec. în Bran. Ziua jubileului de 50 ani de domnire a Maestății Sale, Monarhului, a fost frumos serbată de Românii din Bran.

În Sâhodo-Bran, la serviciul divin a luat parte corpul învățătoresc din centrul Branului, împreună cu elevii, și un public foarte numeros. Președintele liturgice le-au dat elevii școlii centrale, conduși de învățătorii lor bravi.

Serviciul divin, și Doxologia cea mare s'a terminat cu „Imnul împărătesc” eșcutat de învățători. Dl preot Leontin Pușcariu a ținut vorbirea sêracilor. Dna preotésă Pușcariu a împărțit sêracilor și elevilor daruri bogate, iar în casa dlui părinte s'a servit o masă frugală.

Pe când însă Românii brăneni serbau așa, pe atunci, cei dela școlă de stat din Bran țineau prelegeri!.

Regina Wilhelmina a Holandei, după ce și-a pus pe frunte corôna de Regină, acum se pregătește să-și pună altă corôna, nu mai puțin însemnată pentru viața ei: cununa de mirésă. S'a logodit deja cu Wilhelm, Principe de Wied, tiner abia trecut de 22 de ani, sublocotenent în garda de curte la Berlin, nepot de frate al Reginei Carmen Sylva.

Sedița festivă a societății „Inocențiu Micu Clain”, a teologilor gr.-cat. dela Blaj, arangiată din incidentul împlinirii a 25 de ani decând societatea pörtă numele aceluia arhieru, — căci din acest incident s'a arangiat, — a reușit foarte bine. A luat parte un public numeros, în frunte cu Eșc. Sa Metropolitan Mihályi, și programul a fost eșcutat spre deplina mulțumire, atât în partea sa musicală cât și literară.

DIN PUBLIC.

Pentru cele cuprinse în rubrica acestă, redacțiunea nu primesce răspunderea.

O întimpinare.

Brașov, 21 Nov. 1898.
(Urmare.)

Intr'aceea, că să nu stau fără treabă în Brașov, îni am dat 1893 mē duc la Sibiu.

Aici am primit de ômeni Sibii: Vener. nostru consistor arhiericeșan m'a primit altfel, — o licurire de speranță pentru sêrmănuș și alchimie al meu suflet!

De asemenea toți oamenii inteligenți ai Sibiiului m'au primit cât se pôte de bine, pentru-ce le eșprim și cu această ocașie profun- da mea recunoștință!

Peste toți însă înaintea mea se ridică mult iubitul și neuitatul arhieriscop și metropolit Miron Romanul. Pentru mine a fost acest adevêrat arhieru un înger, nu om. Când m'a vêtut întâi în Sibiu, pe stradă, mi-a ție, dându-mi mâna, pe care i-am sărutat-o: „În tine ori trebuie să fie ceva bun, ori de tot rău. Vreau să te pun la probă, ca să mē conving.”

D-șeu să-i binecuvinte memoria și țărîna sub care odihnesce fericitul! Nu va fi an lăsat de D-șeu, să nu mē duc barem odată să vêrs o lacrimă de recunoștință la momântul său!

Acest înger, nu om, împreună cu Vener. Consistor m'au numit deja cu 1 Maiu 1893 profesor suplinitor la seminarul arhiericeșan din Sibiu. Cum m'am purtat arhieric în anii 1893/94, 1894/95 și 1895/96 vor dovedi actele autentice, cari le voiu publica mai pe urmă.

Dar să ne întorcem la parochie. În Brașov, la biserica sf. Nicolae, se ține sinod electoral. Sinodul încă nu m'a pus în candidare, deși eram acum profesor de teologie și deși recurasem, peste mine a trecut la ordinea de prieri. Voturile se împart între diaconul I. Prieșcu, colegul meu de astăzi, și V. Sfetea de pe Tocile. Majoritatea o capetă cel dintâiu.

Acum se schimbă fôia. Contra alegerii diaconului I. Prieșcu recurez eu, pentru că am fost eșchis din candidare pe nedrept; recurează și alți membri ai sinodului pentru alte considerațiuni. Scaunul protopresbiterial întărește alegerea; recurez și contra lui și vine cauza la Vener. Consistoriu. Consistorul eșmite pe bunul protopresbiter și asesor, Ioan Papiu, ca comisar consistorial. Acesta își face raportul, și Vener. Consistoriu sub presiul reunitului Arhieriscop și Metropolit, Miron Romanul, (având între acte „Monitorul oficial” și adresa dlui G. Crivêț — actele publicate de „Tribuna Poporului”) în sedița dela 26 Septembrie 1895 ia următorul conclud care se comunică dlui protopresbiter:

No. 2370 Bis.

Prea onorate Dle Protopresbiter!

„La raportul P. O. D. Tale din 19 Martie 1895, No. 42, prin care ai așternut actele alegerii de paroch, sêvșerite la 22 Ianuarie 1895, în sinodul arhieric dela biserica cu hramul Sft. Nicolae din Brașov-Scheiu, împreună cu protestul și recursele întrate contra acelei alegerii, se rescrie: că, după-ce comisarul consistorial, Ioan Papiu, protopresbiterul tractului Sibiiului, eșmis prin ordinul din 6 Iunie 1895, No. 3897 B. a satisfăcut însărcinării primate, așternând protocolul de investigațiune la protestul dat de Sterie Stinghe și conșoții contra alegerii de paroch sus amintite, Conșoții arhiericeșan luând în sedița senatului strêns bisericeșc din 26 Septembrie 1895, sub Nrul 5494 B la revisiunea actele referite de paroch, și constatând din actele referite, că motivele invocate pentru eșchiderea clericului Dr. Vasilie Saftu din candidarea la postul menționat, nu pot fi luate în considerare, a anulat alegerea de paroch amintită mai sus, și a dispus, să se publice concurs nou și să se facă alegere nouă cu observarea prescrișorilor regulamentului pentru parochii, tot deodată a încuviințat particularul de spese al comisarului eșmis, în sumă de 99 fl v. a. în sarcina cassei bisericeșci dela biserica Sft. Nicolae.

În urmarea acestora se remite P. O. Dtale sub lista membrilor dela biserica acum numită, precum și petițiunile concursuale ale concurenților; Vasilie Sfetea, paroch, Ioan Prieșcu diacon și Dr. Vasilie Saftu, cleric absolut, cu însărcinarea, ca notificând comitetului parochial concernent și celorlalți interesați, ordinul present, să îngrigesci, ca măsurile necesare pentru întregirea parochiei din cesțiune, să se iee înfăgămășare, așteptându-se aici rezultatul acelorora.”

Sibiu, 12 Iunie, 1896.

Miron Romanul.

Va să ție: Venerabilul nostru Consistoriu arhiericeșan a cassat alegerea de paroch, pentru că eu am fost pe nedrept eșchis din candidare; prin urmare n'a pus preț pe motivele indicate în actele din „Tribuna Poporului.”

(Va urma)

* Copia legalisată se pôte vedea la mine.
Nota autorului.

Mătasă Henneberg

dela 45 cr. până la fl. 14.65 de m. — veritabilă numai dacă se procură direct din fabricile mele — neagră, albă și colorată, — în cele mai moderne țesături, colori și desigur. Să expedeză la particulari franco și liber de vamă. Mostre cu întorcerea poștei Fabricile de mătase G. Henneberg (lif. de curte ces. și reg. Zürich. [7] 11

Nr. 716—898

[209] 3—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a treia Boz, ppresb. Mercurei, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Dotățiunea împreună cu acest post este 141 fl. 60 cr.

Reflectanții la acest post sunt avisați a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu până la termenul susindicat.

Dela concurenți se așteptă, să se prezinte în o Duminecă sau sâmbătă la biserică, pe lângă observarea §-lui 18 din „Regulamentul pentru parohii“, pentru a celebra și cuvânta.

Mercurea, la 12 Novembre 1898.

Oficiul protopresb. gr.-or. al Mercurei în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

I. Drocu,
protp.

Nr. 348

[211] 1—3

Concurs repetiț.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă de clasa III. Heprira-Română, protopresbiteratul Albei-Iulie, se escrie prin această din nou concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post dau un venit anual de 250 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile de concurs subscrisului, până la termenul sus indicat și a se prezenta la biserică în vre-o Duminecă sau sâmbătă, ca să fie cunoscuți din partea poporului, observându-se în privința acăsta dispozițiunile cuprinse în §. 18 din Regulamentul pentru parohii.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Albei-Iulie, în conțelegere cu comitetul parohial concertent.

Alba Iulia, 20 Novembre 1898.

Florian Rusan,
adm prot.

Nr. 127

[212] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch din parochia vacantă de clasa a III-a Mesentea se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post dau suma de 404 fl. 30 cr.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile de concurs subscrisului oficiu protopresbiterat, în termenul deschis, și a se prezenta la biserică în vre-o Duminecă sau sâmbătă, ca să fie cunoscuți din partea poporului, observându-se în privința acăsta dispozițiunile cuprinse în §. 18 din Regulamentul pentru parohii.

Oficiul protopresbiterat al Albei-Iulie, în conțelegere cu comitetul parohial concertent.

Alba-Iulia, 20 Novembre 1898.

Florian Rusan,
adm. prot.

[210] 2—2

Publicațiune.

Fiindcă la licitația ținută în 8 Novembre a. c. de epitropia parohială din Zernesci s'a oferit pentru 1 m. cub. lemn de brad numai 1 fl. 81 cr., ér pentru 1 m. cub. fag 42 cr., comitetul parohial nu a aflat cu cale aprobarea aceleia, — deci prin această epitropia parohială pe baza concludului comitetului parohial aduce de nou la cunoștință, că se va vinde prin licitațiune publică o parte din pădurea bisericeii „Măgura“, aflătoare în apropierea comunei, la o distanță circa 3 kilometri, constătătoare din 2998 tulpini brad și molitv, circa metri cubici 3268, precum și 2913 tulpini de fag, circa m. c. 2129 în grosime dela 25 cm. în sus, cari tôte sunt însemnate cu stampila bisericeii.

Termenul de licitațiune se fixează pe ziua de **11 Decembre st. n. a. c. la 9 óre a. m.**

Informațiuni mai deaprobe despre condițiunile de licitațiune se pot afla la epitropia parohială gr. or. din Zernesci.

Zernesci, 4 Decembre 1898.

Epitropia parohială.

Din ori-ce librărie se pôte procura scrierea premiată a consilier. în med. Dr. Müller, apărută în a 30-a edițiune despre

sistemul nervos

și
sexual turburat.

Espediție franco pentru 60 cr. în mărci postale.

Curt Röber,
Braunschweig.

[5] 43—49

Orologie de buzunar americane.

Cu garanță, că nickelul nu-și schimbă colorea, construcția mai esactă și mai bună decât a celor mai scumpe.

Prețul de bucată florini 3.—

Pe lângă garanță, până unde ajunge provisiunea.

Lângă orologiu lanț argintit cu 60 cr.

Aparat de ras — automat.

Fox, fabricat veritabil de solingen, distins la multe esposiții, nu cere praxă. Tăierea eschisă. Lucru curat și comod. Scutesce de bóle de piele. Durabil și scutesce de spese.

O bucată fl. 3.—

Tăișul *** e din oțel strălucitor, celelalte părți din alpaca.

Un tăiș separat lângă el fl. 1.—

Se pot comanda la:

POLLÁK SÁNDOR, reprezentantul principal.

Budapesta, V. ker. Kálmán-utca 17.

Colectanților se expedeză la 5 bucăți, unul gratis. [183] 21—30

JEDES LOS SPIELT IN ALLEN 6 ZIEHUNGEN OHNE NACHZAHLUNG MIT

6 ZIEHUNGEN JOURNALISTEN-LOSE 6 ZIEHUNGEN

HAUPTTREFFER 100.000 KRONEN WERTH

5 a 20.000 KRONEN ETC. ETC.

DIE GEWINNSTEGENSTÄNDE WERDEN AUF WUNSCH MIT 20% ABZUG BAAR ZURÜCKGEKAUFT.

PREIS EINES LOSES 1 KRONE

Tragerea necondiționat în 4 a lunii viitoare.

Losuri recomandă:

Albina, institut de credit și economii și Tipografia și Librăria archidiececană, Sibiu.

[208] 3—

Cel mai indispensabil Călindariu pentru fiecare preot și învățătoriu este fără îndoială

Călindariul

archidiececan,

ce se pôte procura la **Librăria archidiececană**, Sibiu cu prețul de **30 cr.**

Călindariul pe anul **1899** este dedicat memoriei răposatului arhiepiscop și metropolit **Miron Romanul**, cuprinđend: fotografia aceluia, o biografie scurtă, apoi date interesante din bóla lui, mórtea, înmormântarea și numeroase condolențe, incurse din acest incident. Pe lângă partea pur calendaristă mai cuprinde genealogia, consemnarea regenților mai însemnați din Europa; afaceri de poștă, tren și telegraf, scala timbrelor și computărilor de interese, precum și întreg șematismul metropoliei ortodoxe române din Transilvania și Ungaria și în deosebi șematismul amănunțit al archidiececsei, atât de trebuincios în tôte afacerile bisericesci și școlare. Indicarea agendelor parohiale și protopresbiterale, specificate după luni; estrase folositoare din regulamentele consistorului archidiececan; indigitari pentru învățătorii soldați; tégurile, anunțuri etc.

Îl recomandăm tuturor!